

meegekomen, Best reed) in Venlo. Klop zocht er veiligheidshalve de brigade-commandant van de Koninklijke Marechaussee op en vroeg hem, een patrouille naar café 'Backus' te sturen. 'Het gaat tegen de avond', zei Klop, 'en als het donker geworden is, zou men ons van buiten af kunnen beluisteren.' Kennelijk verwachtten Klop en de twee Engelsen niet, dat 'Schemmel' en de 'generaal' vóór vier uur zouden verschijnen: twee marechaussees gingen per fiets naar de grens, zij zelf reden met de auto vooruit.¹ Het was maar drie kilometer rijden. Spoedig waren ze bij de Nederlandse douanepost. Klop stapte er uit om, voor de derde maal al, te vertellen dat men enige tijd in café 'Backus' zou vertoeven. De door Best bestuurde auto reed vast naar het café. Schellenberg ('Schemmel') die, op de veranda van het café staande, de auto zag naderen, gaf een duidelijk armsignaal, duwde de caféhouder en diens vrouw naar binnen en nauwelijks had Best zijn auto naast het café geparkeerd of een Duitse *Überfallwagen* kwam aanrazen; een paar SS'ers zaten vurend op de motorkap, andere stonden op de treeplank. Allen waren in burger gekleed. Best en Stevens hadden de tijd niet om hun pistool te trekken; wèl kon dat de tocsnellende Klop, maar hij viel ter aarde met een schot door het hoofd en een door een slagader bij zijn schouder. Luttele minuten later hadden de Duitsers zich met hun buit naar het douanekantoor aan hun zijde van de grens teruggetrokken.² Daar fouilleerden zij de vier gekidnapten. Dat Best en Stevens officieren van de *Secret Intelligence Service* waren, was Schellenberg bekend, maar nu bleek hem tot zijn aangename verrassing dat 'Copper' die hij óók voor een Engelsman gehouden had, in werkelijkheid de Nederlandse eerste luitenant Dirk Klop was, verbonden aan de generale staf.³ Geboeid werden Best, Stevens en de chauffeur Lemmens in de overvalwagen naar het Gestapo-hoofdkwartier in Düsseldorf gereden, Klop werd in de auto van Best naar het Evangelische ziekenhuis in dezelfde stad getransporteerd. Enkele minuten nadat hij het gebouw binnengedragen was, overleed hij zonder bij kennis gekomen te zijn.⁴

¹ Rapport, 11 nov. 1939, van de brigade-commandant der Koninklijke Marechaussee te Venlo, *Enq.*, dl. II b, p. 60. ² Payne Best: *The Venlo incident*, p. 17-18; proces-verbaal, 17 jan. 1948, van verhoor van J. F. Lemmens, *Enq.*, dl. II b, p. 49. ³ Beëdigde verklaring, 5 jan. 1948, van A. H. Naujocks, a.v., p. 108. ⁴ Rapport 9 nov. 1939, van *SS-Hauptsturmführer* dr. Jung, a.v., p. 114.